

Szymon Teodor, imię zakonne Teodor od św. Klemesa Waga

[nauczyciel](#)

[uczeń](#), [pijar](#), [autor podręczników](#)

Ur. 0.0.1739, Mazowsze (ziemia wiska)

Zm. 0.0.1801,

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Początkowo kształcił się w [kolegium pijarów](#) w [Szczuczynie](#). Do [zakonu pijarów](#) wstąpił w [Podolińcu](#) w 1754 roku. Studia zakonne odbywał najpierw w [Rzeszowie](#), a następnie w [Międzyrzeczu Koreckim](#) (1756-1759). Studia [teologiczne](#) podjął po kilkuletniej przerwie w [Warszawie](#) (1764-1768). Następnie w celu kontynuacji studiów [wyjechał](#) za granicę.

Etapy kariery dot. edukacji

Na polecenie Stanisława Konarskiego rozpoczął karierę nauczyciela w [Collegium Nobilium](#) w [Warszawie](#), gdzie nauczał w latach 1759-1761 najpierw [gramatyki](#), a później składni. W następnych dwóch latach uczył [poetyki](#) i [gramatyki](#) w [kolegium pijarskim](#) w [Radomiu](#). W 1769 roku uczył w [nowicjacie](#) w [Podolińcu](#). Lata 1771-1775 spędził w [Warszawie](#) jako nauczyciel wielu przedmiotów w [Collegium Nobilium](#) ([retoryka](#), [polityka](#) i [prawo](#) cywilne).

W latach 1775-1778 przebywał za granicą: we [Francji](#), w [Italii](#) i [Anglii](#), w towarzystwie Ignacego Krasickiego. Zajmowały go wówczas sprawy naukowe, m.in. będąc w [Paryżu](#), pomagał w opracowaniu szczegółowej mapy Rzeczypospolitej (przygotowywał ją Rizzi Zanonni).

W 1780 roku został [prefektem szkół](#) pijarskich, rok później [prokuratorem](#) prowincji. W latach 1796-1810 był [rektorem](#) kolegium królewskiego w [Warszawie](#).

Napisał cieszące się dużą popularnością [podręczniki](#) do nauki [historii](#) i [geografii](#): „Krótkie zebranie historii i geografii polskiej” (Supraśl 1767, w następnym wydaniu pod tytułem „Historia książąt i królów polskich krótko zebrana”, Warszawa 1770). Opierał się tam przede wszystkim na wykładzie dziejów polskich przedstawionym przez gdańskiego historyka [Gotfryda Lengnicha](#) ("Historia Polona"), nie ustrzegł się błędów, które powtarzał m. in. za Albertrandym. Nie zostały one skorygowane w kolejnych wydaniach książki Wagi, nawet po ukazaniu się dzieła Adama Naruszewicza.

Był również autorem dzieła o powstaniu i historii zakonu joannitów, szczególnie cenionego w polskich środowiskach blisko związanych z [zakonem maltańskim](#). Pracował również nad uzupełnieniem i korektą [kompedium prawniczego](#) „Inwentarz praw, statutów i konstytucji”, przygotowanego przez Macieja Ładowskiego, Andrzeja Załuskiego i Arnolfa Żeglickiego, wydanego z jego poprawkami w Warszawie, w 1789 roku. Szczególne miejsce w jego zainteresowaniach edukacyjnych zajmowała właśnie historia, prawo i literatura. Ceniono jego pracę pedagogiczną i umiejętności obrazowego przedstawiania problemów historycznych.

Był [asystentem](#) i [rektorem](#), a w końcu także [prowincjałem pijarów](#) w 1793 roku.

Fakty z życia osobistego

Żył w [XVIII-XIX wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. *Historia Domus Varsaviensis Scholarum Piarum*, oprac. L. Chmaj, Wrocław, 1959.

Przedmiotowa

1. Ł. Gołombiowski, *O dziejopisach polskich, ich duchu, zaletach i wadach*, Warszawa, 1826.
2. *Wiadomość o życiu i pismach Teodora Wagi, [w:] Pisma rozmaite Franciszka Xawerego Dmochowskiego, tłumacza Iliady, cz. 2, Warszawa 1826.*, Warszawa, 1826.